

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De illis qui in publico bello homicidia committunt. xxiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

De femina quæ furore zeli accensa ancillam suam verberauerit, & sic perierit. Cap. XIX.

SI qua domina furore zeli accensa, flagellis verberauerit ancillam suam, ita vt infra diem tertium animã cruciatu effundat, eo quod incertum sit volutate, an casu occiderit: si voluntate, post septem annos, si casu, per quin-
Ex cõcil. Etiberta. cap. 5.

De eadem re. Cap. XX.

SI quis hominem publicè pœnitentem interfecerit, vt homicidium spõtè commissum dupliciter pœniteat, & nisi in fine non communicet.
Ex decr. Siluestr. papa.

De illis qui in opere necessario casu homicidium perpetrauerint. Cap. XXI.

Sæpe contingit, vt dum quis operi necessario insistens arborem incidat, aliquis subtus ipsam veniẽs deprimatur. Et idcirco, si voluntate vel negligentia incidentis arborem factum est, vt homicida pœnitentiã debet omnino submitti. Quod non voto, sed incuria illius, non denique sententia contingit, sed dum ille operi necessario fortassis incuberet, iste insperatus, occurrit sub arbore, & sub ipsa oppressus est, incisor arboris non tenetur pro homicida.
Ex cõcil. Vormacia. ca. 5.

De eadem re. Cap. XXII.

SI duo fratres in sylua arbores succiderint, & appropinquante casura vnus arboris, frater fratri dixerit caue, & ille fugiens in pressuram arboris inciderit, & mortuus fuerit, viuens frater innocens de sanguine germani diiudicetur.
Ex cõcil. Triburt. cap. 17.

De illis qui in publico bello homicidia cõmittunt. Cap. XXIII.

Oportet autem diligẽtius eos admonere, qui homicidia in bello perpetrata, pro nihilo ducunt, excusantes non ideo necesse habere de singulis facere pœnitentiam, eo quod iussu principũ peractum sit, & Dei iudicio ita finitum. Scimus enim, quod Dei iudicium semper iustum est, & nulla reprehensione dignum. Sed tamẽ oportet eos considerare, qui hanc necem nefariam cupiunt, vt eorum oculis Dei, quasi innoxios excusare possint, qui
Ex cõcil. Moguti. cap. 2.

propter auaritiam, quæ omnium malorum radix est, & illorum seruituti comparatur, atque propter fauorem denorum suorum temporalium, æternum dominum contempserunt, & mandata illius spernentes, non casu, sed per industriam homicidium fecerunt. Nam de his legimus, quod homines non spontè interfecerunt, Deum per legistatorem vrbes refugii deputasse, ad quas confugientes saluarentur ab ultore sanguinis proximi sui, & non morentur. Vnde in Deuteronomio scriptum est: Hæc erit lex homicidæ, cuius vita seruanda est: Qui percusserit proximum nesciens, & non heri, & rudiustertius nullum contra eum habuisse odium comprobatur, sed abiisse simpliciter cum eo in syluam, & ligna cædenda, & in succisione lignorum securis fugerit manu, aut ferrum lapsum de manubrio amicum eius percusserit, & occiderit, hic ad vnam urbium supradictarum confugiat & viuat, ne proximus eius, cuius sanguis effusus est, stimulo doloris percutiat animam eius. De eo vero qui per industriam aliquem occiderit, in Exodo scriptum est: Si quis de industria, & per insidias occiderit proximum, altari meo euelles eum, vt moriatur. Et in Deuteronomio: Si quis odio habens proximum suum, insidiatus fuerit vitæ eius, & surgens, percusserit eum, & mortuus fuerit, & fuerit, ad vnam de supradictis urbibus, mittent seniores civitatis illius, & rapiant eum de loco refugii, & tradent eum in manus proximi eius, cuius sanguis effusus est, & morietur, nec misereberis eius. Si ergo illum quem dominus indignum morte esse iudicauit reum non esse quis dicit, quomodo contrarius legi Dei non existit, qui hoc quod Deus præcepit, cassum esse contendit? Sed inter hæc sciendum est, quod magna distantia est inter legitimum principem, & seditiosum tyranum: inter eum qui subuertere nititur Christianæ pacis tranquillitatem, & illum qui armis contra iniquitatem, certat defendere æquitatem.

De illis qui de homicidio sunt infamati, & negauerint. Cap. XXIII.

Ex cõcil. Turonẽ. cap. 2. **V**bi manifestari potest quemlibet hominẽ perpetrare homicidium secundum canonicam authoritatẽ, contra dignum pœnitentiæ iudicium illi ingeratur. Si autem manifestis indiciis non potest probari eum homicidam esse,